

Sammanfattning

Det finns flera olika sätt att definiera och beräkna det mått som ofta brukar benämnas genomsnittlig eller "faktisk" pensionsålder. När detta mått efterfrågas och diskuteras är det således inte givet vad som egentligen avses.

Pensionsålder kan *definieras* som den ålder då en person utträder ur arbetsmarknaden eller den ålder då en person börjar uppbära en pensionsförmån. Försäkringskassan väljer att kalla det förstnämnda för *utträdesålder* och det sistnämnda för *pensioneringsålder*. Det kan i de här sammanhangen ibland vara lämpligt att även betrakta sjukersättning som en pensionsförmån. Därigenom blir det en bättre överensstämmelse mellan de två måtten. En nedsatt arbetsförmåga av medicinska skäl som resulterar i sjukersättning är ett vanligt skäl till att en person i förtid lämnar arbetsmarknaden helt eller delvis. Däremot är till exempel efterlevandepension inte av så stort intresse i detta sammanhang.

I denna rapport redovisas en beräkning över ett mått som Försäkringskassan har valt att kalla *medelpensioneringsålder*. Detta är ett mått på genomsnittlig pensioneringsålder beräknad med formler som bland annat medför att måttet inte påverkas av att olika födelseårgångar är olika stora. Som huvudalternativ har valts att definiera pensioneringsålder som den ålder då en person börjar uppbära allmän ålderspension eller sjukersättning, givet att personen vid fyllda 30 år inte hade aktivitetsersättning (eller sjukersättning enligt övergångsregler). Före 2003 ingår förtidspension/sjukbidrag i måttet i stället för sjukersättning.

Diagrammet nedan visar medelpensioneringsåldern åren 1998–2005.

Diagram 1 Medelpensioneringsålder om 30 år betraktas som lägsta pensioneringsålder

